

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-02-2021

« El Senyor es va aparèixer a Salomó en un somni, durant la nit. Déu li va dir: Demana'm què vols que et doni.

Salomó li va respondre: Concedeix, doncs, al teu servent un cor atent, que tingui enteniment per a poder jutjar el teu poble i discernir entre el bé i el mal.

Al Senyor li va plaure la súplica que Salomó li feia. Llavors Déu li digué: Ja que has demanat això, i no una llarga vida, o riqueses, o la mort dels teus enemics; ja que tan sols has demanat discerniment per a judicar, faré el que tu dius: et concedeixo saviesa i intel·ligència»

(Cfr. 1 Re 3,5-12).

Un cor atent. Tant li va demanar el rei Salomó a Déu, que Déu li va concedir un cor intel·ligent i savi, per poder discernir conforme al judici i l'obrar amb justícia.

Salomó no va demanar "riqueses i poder". Tampoc va demanar "coneixement i saber". Va demanar el do d'una consciència recta, que li consentís buscar la veritat i li permetés emetre judicis equilibrats i justos.

Potser nosaltres també quedem parats i sorpresos de la petició de Salomó! Qui no demanaria diners, poder, fama? Sense pensar que tot això passa. Els diners es gasten o poden ser robats. El poder, si no s'utilitza sàvia i justament, fracassa. La fama dura un temps molt limitat. En canvi, la saviesa i el discerniment, per actuar amb justícia, són dons incalculables i perdurables. Ens fan persones lliures, riques, "benaurades", és a dir, felices. Ens permeten caminar per la senda recte, el camí del Senyor.

Quan Salomó va haver d'establir la justícia entre dues mares que, vivint a la mateixa casa, reclamaven cadascuna la maternitat del nadó viu, acusant-se mútuament d'haver donat a llum l'altre ja mort, va decidir, porvocant-les, tallar el nadó en dues parts i donar la meitat a cadascuna d'elles. Una va acceptar. L'altra va renunciar, pregant que el lliurés viu al seu rival. Aleshores Salomó va entendre qui era la veritable mare: tenint un "cor atent", va intuir que cap mare, digna d'aquest nom, mai no podria permetre que el seu fill fos tallat per la meitat.

De veritat, només Déu és "el just". Dir "just" és el mateix que dir "bé, sant, perfecte". Déu, perquè és just, és fidel a l'aliança i és misericordiós en l'amor cap a les criatures.

Per tant, és un home just el que està en sintonia amb Déu, inserint-se en el seu pla de salvació i prenent-ho com a model. La justícia és la rectitud que té la font en Déu. Així, doncs, és just aquell que respon a la vocació de "donar a cadascú el que és seu, en tant que és seu". De fet, no n'hi ha prou en "no fer mal" al proïsme. Cal donar-li allò que li pertany!

Magdalena Aulina va practicar intensament les benaurances evangèliques de la justícia. Tenia "fam i set" d'això, perquè el deixeble de Jesús ha d'aspirar contínuament a una vida en plena conformitat amb la voluntat divina. I així fou per a Magdalena, que havia rebut de Déu el gran do del discerniment, de l'equilibri, de la saviesa.

Ella mai no va intentar imposar el seu propi criteri unilateralment, sinó que va tenir en compte les particularitats de cada persona, a qui es dirigia amb el màxim respecte. Tractava a tothom per igual, i si tenia alguna preferència era pels més febles i necessitats.

Magdalena sempre va intentar veure i descobrir les "llavors del bé" tancades al cor de cadascú. El seu alt sentit de la justícia la va portar a no condemnar, sinó a intentar comprendre, perdonar, treure sempre el bé, fins i tot de les incomprendions. Amb la seva bondat, amb el seu equilibri i la seva compassió, va poder tornar al camí correcte, fins i tot aquells que semblaven perduts.

Ella, "perseguida per la justícia", va viure en pau la benaurança evangèlica. Acusada injustament, va continuar confiant en el Senyor, a qui havia lliurat la seva vida.

Dones i homes justos: així hem de ser! El profeta ens adverteix: «Home, se t'ha fet saber què és bo, allò que el Senyor vol de tu: tan sols practicar el dret, estimar la bondat, i caminar humilment amb el teu Déu» (Miquees 6,8). L'apòstol ens diu: «Doneu a cadascú el que cal: si són impostos, impostos; si tributs, tributs; si temor, temor; si respecte, respecte» (Romans 13,7).

Visquem la justícia acompanyant-la amb la misericòrdia! Per part nostra hi ha haver respecte per a cada persona, en la seva sacralitat de fill de Déu, en la seva dignitat de persona humana, sense aturar-nos a mirar el color de la seva pell, la seva posició social, la seva edat, el seu estat de salut...

L'actuar de Magdalena Aulina pot ser veritablement un consol i un exemple per a nosaltres en l'exercici de la justícia: envers Déu, envers els altres, envers nosaltres mateixos, envers la creació.

A la pregària, demanem al Senyor que ens ajudi, perquè la nostra justícia estigui sempre entreteixida amb la fidelitat, la caritat, el perdó i la pau.

